

Bíró József

SZÍVKÖZÉPBEN EKEÉK

———— világunk voluntarista érinthetetlenjeihez ————

TI : a : „szent” – NÖVEKEDÉS- nemtői - / ... – gátlástalan – ... – diktatúrájának
fanatikusbornírt**szószólói**multimilliomosmassmurderer**apostolai**

: ... amíg – ... – még – ... – nem – ... – késő ... :

o l v a s s á t o k e l !**verseinketnovelláinkatregényeinket
drámáinkattanulmányainkatesszéinket****TI : a : „szent” – NÖVEKEDÉS**- nemtői - / ... – gátlástalan – ... – diktatúrájának
fanatikusbornírt**szószólói**multimilliomosmassmurderer**apostolai**

: ... amíg – ... – még – ... – nem – ... – késő ... :

é g e s s é t e k e l !**verseinketnovelláinkatregényeinket
drámáinkattanulmányainkatesszéinket****TI : a : „szent” – NÖVEKEDÉS**- nemtői - / ... – gátlástalan – ... – diktatúrájának
fanatikusbornírt**szószólói**multimilliomosmassmurderer**apostolai**

: ... amíg – ... – még – ... – nem – ... – késő ... :

hamvukbaholtírásainkpernyéjétfélféjétek: **HERÓDESFAITYAK** :**rettegjétekjelenlétünkmindháromvetületét**

Gyimesi László

Az elveszett városok

A cölöpházaknak nyoma sincs,
A porig égett viskók helyére kőből épült valami,
Az alapját kiásták, lehetett villa, lehetett órtorony,
Karám a vadaknak vagy szelíd, közös élelemtár.
A falaiból semmi sem maradt, kőbánya lett a város,
Új bástyák, bazilikák, kunyhók és paloták emelkedtek,
Kellett minden anyag, gerenda, téglá, kő –
Mindig az öröklétnek építünk, kellett a sík mező.

Aztán ledőltek azok is, földrengés, tüzek, háborúk,
A szél csak hordta, horda a port a romokra,
Homokot, avart, zörgő szemetet terített rájuk,
Áldott magokat: fűét, gyomokét, virágokét, fákét,
Zöld dombok alatt aludtak a több évezredes nyomok,
Ahogy majd a mi nyomaink is aludni fognak,
Gyom, hamu és új dombok alatt.
A mi városunk örökléte sem több, sem kevesebb.

Hat elveszett város simul egymásra a talpunk alatt,
A miénk a hetedik lesz, s jön rá a nyolcadik, a századik,
Salak, szemét, néhány rozsdafolt vall majd a városunkról,
Talán a sírkövek őriznek meg néhány nevet,
Ha az új falakba beépítik őket, temetők nem maradnak,
Nem maradnak emlékművek sem, szobrok, oszlopok,
S így lesz ez jól: mindig csak a jelennek szolgáljon a város,
Csak a szebb jelennek szolgáljanak a célszerű házak,

Annak szolgáljanak a nyomaink is,
Ahogy az elveszett városok nyomai minket szolgának ma,
Köveik útjainkban, a mész a csontjainkban,
A szünetek elcsukló énekünkben,
Kibukó ősi daktilusok csöndes beszélgetéseinkben,
Tartás jól-rosszul megőrzött, ropogó gerincünkben.
Szeretném sorolni, mi épül be a nyolcadik városba,
Falakba, lakókba, egy-egy magyar kő, vers vagy dallam.

Debreczeny György

itt volt az elveszett csomag

a rossz lány a kölcsönvett lámpafényben
foltozgatja az egylyukú hálót
hárfajátékkal szórakoztatja az embert
akit a kútból kihalásztak

a herceg és az íja felajzva
elefántcsont evópálcikákkal
szellemeket fest az okos öregasszony
az omladozó falra

az ujjadat kérem villás faág
a rövidlátás zarándokútján
jó lenne együtt nevetni azzal
aki egészben nyelte a datolyát

ó verekedő bivalyok
mondjátok hol terem a rizs?
a könyörületes férfi
gyertyát gyújt hogy megtalálja
a szamarat vásárló tudóst

a vak és a sánta páncélba öltözött
lábat rajzolt a kígyónak az agyagfigura
a faszobor meg a főúr
aki a sárkányokat szerette
ponttyá változtak azonnyomban
kiszáradt keréknyomban

elveszítette a két bojtár
a kivágott platánfát
tízezer arany az utánzás ostobasága
az íj meg a nyílvevessző
el is költözött máshová

alacsony a zsámoly
a patak jámbor őzgida
nem tudja hogyan vásárolt
a király jó lovat
a zongshan hegység farkasának

eltüntette a púpot az álom
nem látta a jégmadarat sem az álmot
az ember aki senkit sem látott
pedig jégmadarakkal s tintahalakkal
együtt nevetni régi szokás

roppant sziklafalak közt
túl sok az ösvény túl sok a lépcső
nevetgélnek a szakadékok
a marhaszív kőnél a fekete
és a fehér patak összefut
felhőbe burkolózik az arany csúcs

hallod a tiszta hangok pavilonját?

az ügyefogyott paraszt
aki félt a szellemektől
kiérdemelte a tisztelethelyet
a semmittevés pillanatában

egész idő alatt itt volt
buddha dicsfénye
az elveszett csomag